

Lecția 16

Numărați în vederea moștenirii: dovada credincioșiei lui Dumnezeu

Numeri 26:1-27:11

Moștenirea trebuie dorită și trebuie să ai curajul să lupți pentru ea

Între recensămintele din 1992 și 2002, deci numai în zece ani, românii au pierdut peste un milion de oameni. În patruzeci de ani de peregrinări prin pustie, Israel a pierdut la număr mai puțin de 2.000 de oameni. La aceasta trebuie să amintim și pe cei 24.000 care au pierit cu ocazia ispitirii orchestrate de Balaam. Dacă aceștia ar fi rămas în viață, numărul oștirii noii generații ar fi depășit cu mai bine de 20.000 pe cei numărați la Sinai. Chiar și această simplă statistică vorbește cu majuscule despre credincioșia lui Dumnezeu.

Ziua 1 Citește Numeri 26:1-51 Recensământul din Câmpia Moabului

1. Gândește-te la condițiile vitrege ale pustiei. La condițiile de igienă, la căldură, la condițiile în care trebuiau să nască femeile și în care să-și crească copii. Ce înveți comparând rezultatele recensământului din Numeri 1 și Numeri 26?
2. Oare de ce ține naratorul cărții Numeri să lege recensământul din Câmpia Moabului de urgia din capitolul 25? Care sunt adevărurile pe care el dorește să ni le transmită? Ține cont și de următoarele texte: Deuteronom 4:1-4 și 4:23-27

Ziua 2 Citește Numeri 26:52-56 Cum să se împartă țara

3. Dacă împărțirea țării s-a făcut după numărul fiecărei seminții. Care din seminții a câștigat și care a pierdut în cei patruzeci de ani?
4. Petru ne spune că și pe noi ne așteaptă o moștenire (1 Petru 1:3-12). Despre ce ar putea fi vorba?
5. Dacă ei au primit-o după număr, noi pe ce bază o primim? (vezi Luca 19:11-27)
6. Despre generația care a murit în pustie se spune că și-au nesocotit moștenirea (Num. 14:30-31). Cum am putea să ne nesocotim noi moștenirea?

Ziua 3 Citește Numeri 26:57-62 Numărătoarea leviților

7. De ce leviții nu au intrat la numărătoarea generală? Care era locul și rolul lor în Israel?
8. Având în vedere că ei trăiau din zeciuiei, este bine sau este rău că de data aceasta seminția lor numără cu 1000 de suflete în plus față de Numeri 1?

Ziua 4 Recitește Numeri 26:63-65 Pregătiți pentru a intra în moștenire

9. Numărătoarea era făcută. Care sunt evenimentele care îi mai despart pe israeliți de momentul intrării în țară?
10. Ce semnificație să aibă oare faptul că acest capitol începe prin a lega evenimentul numărării de urgia din Numeri 25 și se termină cu precizare faptului că ceea ce a spus Dumnezeu la Cades în Numeri 14 s-a împlinit întocmai?

Ziua 5 Citește Numeri 27:1-11 Fetele lui Țelofhad

11. Ce te impresionează la fetele lui Țelofhad?
12. Cum ar fi arătat istoria poporului lui Israel dacă ele nu ar fi avut curajul să facă ceea ce au făcut?
13. De multe ori gesturile noastre par mărunte dar au implicații benefice pentru generații întregi. Poți da exemple în care un curaj asemănător cu cel al celor cinci fete ți-ar prinde bine și ție și altora?

Provocare: Moștenirea trebuie dorită și trebuie să ai curajul să lupți pentru ea

Despre generația care a murit în pustie se spune că și-au nesocotit moștenirea. Atunci când nesocotești ceva, nu mai lupți pentru lucrul acela, pentru că el nu mai are valoare pentru tine. De data aceasta, copii acelei generații erau pe punctul de a intra în țară. Dintre miile de oameni ce alcătuiau poporul lui Dumnezeu, Duhul lui Dumnezeu socotește important să păstreze pentru posteritate numele a cinci fete simple: Mahla, Noa, Hogla, Milca și Tirța. Noi nu avem încă în mâini moștenirea, după cum nici fetele lui Țelofhad nu o aveau. Dar oare noi o dorim cel puțin cum au dorit-o ele, ca să avem curajul să „ieșim în față” pentru ea, să nu ne temem de ce vor spune despre noi cei din jur? Nu cumva ne purtăm în lumea aceasta cu mult prea multă sfială și rușine atunci când este vorba să înfruntăm oprobiul acestei lumi de dragul moștenirii pregătite și păstrate în ceruri pentru noi? Trăiesc eu oare cu gândul la moștenire? Mă preocupă ea atât de mult încât să-mi subordoneze gândirea și trăirea?

În drum spre Ierusalim, Domnul Isus a spus mai multe pilde, una dintre ele este *Pilda talanților* (Luca 19:11-27). Chiar dacă nu vom putea preciza exact înțelesul talanților și al cetăților, știm precis că am fost cumpărați cu prețul scump al sângelui Fiului lui Dumnezeu și că suntem robii Lui, chemați să punem în negoț tot ce am primit pentru lărgirea Împărăției Lui. Pilda celor două case – una zidită pe nisip, alta pe stâncă – ne învață că înțelepciunea începe cu frica de Domnul și cu trăirea în ascultare de El. Iar aceasta ne obligă nu de puține ori să înfruntăm sistemul lumii în care trăim și să mergem împotriva curentului de dragul moștenirii care ne este păstrată în ceruri. Oare ce din textul de mai jos este adevărat și pentru noi? Oare câtă renunțare și răbdare ne caracterizează în așteptarea moștenirii?

³²Aduceți-vă aminte de zilele de la început, când, după ce ați fost luminați, ați dus o mare luptă de suferințe: ³³pe de o parte erați puși ca priveliște în mijlocul ocărilor și necazurilor și pe de alta, v-ați făcut părtași cu aceia care aveau aceeași soartă ca voi. ³⁴În adevăr, ați avut milă de cei din temniță și ați primit cu bucurie răpirea averilor voastre, ca unii care știți că aveți în ceruri o avuție mai bună, care dăinuiește. ³⁵Să nu vă părăsiți dar încrederea voastră, pe care o așteaptă o mare răsplătire! ³⁶Căci aveți nevoie de răbdare, ca după ce ați împlinit voia lui Dumnezeu, să puteți căpăta ce v-a fost făgăduit. ³⁷„Încă puțină, foarte puțină vreme” și „Cel ce vine va veni și nu va zăbovi.” ³⁸Și „cel neprihănit va trăi prin credință”: dar dacă dă înapoi, sufletul Meu nu găsește plăcere în el. ³⁹Noi, însă, nu suntem din aceia care dau înapoi ca să se piardă, ci din aceia care au credință pentru mântuirea sufletului (E vrei 10:32-39).

Cât de reală trebuie să fie convingerea cuiva că îl așteaptă o moștenire în ceruri, ca să poată primi cu bucurie răpirea averilor lui! Cum altfel decât prin nădejde putem naviga pe marea învolburată a vieții spre limanul moștenirii noastre?